

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 296/2014
10.04.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.Н., због продуженог кривичног дела увреда из члана 170 став 1. у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Ј.К., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Параћину К 350/13 од 05.07.2013. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 3643/13 од 30.07.2013. године, у седници већа одржаној, 10.04.2014. године, у смислу члана 487. став 1. тачка 1. Законика о кривичном поступку, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као неблагоприятан, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Н., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Параћину К 350/13 од 05.07.2013. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 3643/13 од 30.07.2013. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину К 350/13 од 05.07.2013. године, ставом 1, окривљени Д.Н. оглашен је кривим због извршеног продуженог кривичног дела увреда из члана 170. став 1. у вези члана 61. КЗ и осуђен на новчану казну у износу од 60.000,00 динара, коју је дужан платити у року од 30 дана, по правноснажности пресуде, а у противном иста ће бити замењена казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне бити одређен по један дан казне затвора.

Такође, окривљени Д.Н. обавезан је да приватном тужиоцу П.М. на име трошкова кривичног поступка исплати износ од 389.940,00 динара, те да суду на име паушала исплати износ од 2.000,00 динара, све у року од 15 дана, по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, док је приватни тужилац П.М. упућен на грађанску парницу ради остваривања имовинскоправног захтева.

Истом пресудом, ставом 2, применом члана 354. став 1. тачка 3. ЗКП-а одбијена је оптужба против окривљеног Д.Н. за кривично дело увреда из члана 170. став 1. КЗ.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 3643/13 од 30.07.2013. године, поводом жалбе окривљеног Д.Н. и његовог браниоца, а по службеној дужности, преиначена је, у погледу одлуке о казни, пресуда Основног суда у Параћину К 350/13 од 05.07.2013. године, тако што је окривљени Д.Н. за дело за које је оглашен кривим првостепеном пресудом - продужено кривично дело увреде из члана 170. став 1. у вези члана 61. КЗ осуђен на новчану казну у износу од 40.000,00 динара, коју је дужан платити у року од три месеца, а у противном иста ће бити замењена у казну затвора, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, док су у преосталом делу жалбе окривљеног и његовог браниоца одбијене као неосноване, а у непреиначеном делу првостепена пресуда је потврђена.

Бранилац окривљеног Д.Н., адвокат Ј.К., на основу члана 483. став 1. и 3. ЗКП-а, поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, због повреде одредбе члана 170. став 4. КЗ и повреде одредбе члана 266. ЗКП, с`предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да укине побијане пресуде и предмет врати на поновну одлуку првостепеном или другостепеном суду или да побијане пресуде преиначи и донесе ослобађајућу пресуду.

Врховни касациони суд је, на основу члана 486. став 1. ЗКП-а, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Н., адвоката Ј.К. је неблаговремен.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП-а („Службени гласник РС“, број 72 од 28.09.2011. године) прописано је да због повреда тог закона (члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1) члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек. Овај рок важи и рачуна се исто и за браниоца окривљеног, с`обзиром на одредбу члана 71. тачка 5. ЗКП-а којом су права браниоца лимитирана правима окривљеног.

Из списка предмета, повратнице на име окривљеног Д.Н., произлази да је окривљени правноснажну одлуку, пресуду Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 3643/13 од 30.07.2013. године, примио лично 02.09.2013. године, а из пријемног печата Врховног касационог суда произлази да је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда поднет 17.01.2014. године препорученом пошиљком, дакле по протеку законом прописаног рока од 30 дана, из члана 485. став 4. ЗКП-а, за подношење овог ванредног правног лека, те је Врховни касациони суд исти одбацио као неблаговремен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 487. став 1. тачка 1. ЗКП, одбацио као неблаговремен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног и одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**